

Рокътът в Париж

Льонъ, 15; октомври. (радиотелеграма).—
едно сѣданіе на ромѣнцѣ, делегати на
подписаніята провинціи и на краѣтовото,
което се състои на 8 октомври въ Парижъ,
рѣши, да се създаде единъ извънпартей-
ен органъ съ сѣдалище Парижъ. Този органъ
имеетъ наименованіе сѣвътъ за ромѣн-
ското единство^а и е съставенъ така:
прѣседателъ Таке Йонеску, подпрѣседа-
тели: Базили Дуктъ, прѣседателъ на ко-
митетъ за обединеніето на всички ромѣни,
бившии депутати въ Будапещенския пар-
ламентъ и членъ на националния ромѣнски
сѣвътъ въ Трансилванія; Оставанъ Рога,
членъ на трансилванския народенъ сѣвътъ,
К. Ангелеску, бившъ министъръ; Т. Флореску,
бившъ подпрѣседателъ на ромѣн-
ската камара на депутатитъ и членове:
Атанасовичъ, П. Брадичиниу, К. Баѳараби,
Бранкованъ, д-ръ Н. Кантакузенъ, д-ръ Г.
Йонеску, Мани С. Мандреску, Костатинъ
Миле, Миронеску, Строску. Урсусу Ва-
реску и пр.

Оъ писмо на министра на външните работи отъ 12 октомври този събитъ се признава съвкупно отъ евангелското правителство. Цялата не този събитъ е да организира подъ покровителството на окупирани дили и въ съгласие съ всички подписати народи отъ Австро-Унгария, една политическа и възнана дѣлност на родинѣ, къмъ тѣхния идеалъ за освобождение.

— Женева. Лондонският кореспондент на италианския вестник „Персоверанца“, като говори за опита на турците да сключат сепаративен мир с Англия, казва, че турците трябва да напуснат Европа и че Източна Тракия чак до Чатаджа и Булавар, трябва да да се даде на България.

— Женева. На агенцията Райтеръ съобщаватъ отъ Атина, че омирнотска владя Рахми бай е изпратилъ емисари въ Атина, съ цѣль да започнатъ прѣговори съ силитъ на Съглашеното.

— Френският печатъ напълно одобрява стоваря на председателя на Съединените Щати до германското правителство.

— Цариградъ. Евверъ-паша оставя
началникъ на турската армия.

— Въ Албания италианците сѣ завзели
Драчъ.

— На западния босенъ театръ настъпи
хенето на озглаженскитѣ войски противъ
ява.

Важно за г. абонатите ни
Администрацията на в. «Доб-
руджа» моли г. офицерите и вой-
ничите и всички абонати прѣмес-
тени въ интереса на службата или
уволнени — да си съобщатъ ясно
и точно новиятъ адреси, заедно съ
№ на етикетното подѣ който го по-
лучаватъ.

Объявление

Интересующие от от джамия от че
тери отделения, сайвант 20 метр дъ
жина и 10 метр при дворно пространство
три декара продаватъ въ село Мадутларъ.

И.О.

Добруджанския въпросъ въ рѣшителна фаза.

Следъ праставането на България да
воюва, следъ наложените ѝ условия
за примирие, средъ които Добруджа
остава въ нейно владение до мир-
ната конференция, какъто ще се раз-
решатъ всички спорни територия-
ни въпроси, добруджанския въпросъ
влиза въ нова и може би последна
и решителна фаза.

Въ развитието на добруджанския въпросъ, отъ начало на тая война до сег., можемъ да отбѣляваме два фа-
зи. Първата, прѣзъ които рѣшающия
факторъ бѣ самата, се приключи съ
отговарянето на Добруджа отъ не-
приятелските войски, съ освобожде-
нието ѝ отъ румѣнското владичество.
Въпреки всичкия ужаси на войната,
въпреки всичките жертви и олусто-
шения, които тя наложн, първото
уловение по пътя за присъединяване
на Добруджа къмъ България, се по-
стагна безъ особени сѣтресения, безъ
големи мачнотии, благодарение на
безподобната храбростъ на българ-
ската армия, която бѣзскаво изпълни
дълга си. Добруджа бѣ освободена
безъ големи мачнотии, защото про-
тивника бѣ изгнѣнъ, защото въ бурба-
та отъ него бѣ пуждено едно срадитво
— оръжието.

Настъпид следъ тоѣа нова фаза въ развитието на добруджанския въпросъ. Тя бѣше съвършено излизана и се наложи само отъ егоистичната похитина на не добръ разбраните интереси на съюзниците на България. Несомнителното, отъ нищо изобразено недоверие на Германия къмъ България, спомогна за изоструването на тѣя фаза, която похаби много трудъ, много нерви, докато създаде най-послъ убѣждението ворада българския народъ, че по изборания пътъ не ще може да постигне цѣлита въ името на които той влезе въ война. Високо тѣя втора фаза да бѣде паразена въ словесна, печатна, дипломатическа борба съ неприятелята на България, които трабваше да се убѣждаватъ въ справедливостта на нашата кауза, тя се изрази въ една излизана и пакостна борба съ съюзниците на България, да да дадатъ това, което ѣ баха вече признали. Тѣя борба завърши най-послъ отъ това, че съюзниците отстапиха отъ своето пристрастно становище, съгласиха се, чрезъ единъ специаленъ договоръ да дадатъ Добруджа на България, като се отказватъ отъ всичките продадени следъ Букурещкия миръ компенсащи.

Това благоприятно разрешение на въпроса дойде, обаче много късно. То още не бѣ изцяло известно, когато България бѣ поставена, по вѣщата на обединителъ, предъ алтернативата, или да прекрати войната и да спаси живо или да я продължи и да загуби всичко. И ти избра по-малкото зло.

Следъ това важно обзигне, което
разстрои четворния съюз, и нахара
и останалите три съюзни държави

и най-разшителна каза. Добруджа е изгързната от ромъните, тя е дадена, макаръ и като, и отъ съюзниците на България, дадена е най-досла, временно, и отъ съгласието. Трябва да я извоюваме окончателно отъ съгласието и най-досла и отъ общата мирна конференция.

При това положение, за да се избере орадоствата за борба трябва да си изяснимъ напълно, въ какво положение се намира добруджанския въпросъ. Въ връзка съ това изникватъ няколко въпроса, на които трябва да търсимъ отговоръ. Отъ факта че се оставя Добруджа въ владение на България до мирната конференция, ний видимъ заключенне, че волята на главните сили отъ обсъжданieto е да се разреши въпроса, въ полза на България. Но ако тази е тяхната воля, защо пъ още отъ сегашно, разрешатъ окончателно тоя въпросъ?

Макаръ и да сѣ възможи раз-
лични тълкувания, най-вероятното
ея оставя това, което е въ огласено
съ духътъ на прокламираните вещи
отъ г. Уайбона принципи. Съгласе-
нието, главно Америка, държи да се
даде на бъдещата мирна конвен-
ция характеръ на едно общо междо-
народно съзвучанне, кадето ще се
основатъ въ всички справедливи по-
сѣлки и обосновани мнѣния, за да се
дойде до окончателни и правдиви
рѣшения.

Тя не ще да даде основание да се мисли, че иска да излезе своята поля, без да е съобразила мнението на другите народи.

Приемемъ ли за вѣрно това становище, неминувемо ли се налага вторъ въпросъ: каква е вероятността за благоприятното въ-насъ, разрешение на добруджанския въпросъ, или по-конкретно — ще ли надделятъ въ конференцията нашата приятели, надъ заинтересованите ни неприятели, каквито безъ спорно, ще ги има.

Казахме, че Съгласиенето на чело
от Америка, което ни наложи при-
пъжарието и ни остави Добруджа,
не може да не бъде разположено въ
наша полза. Довчерашните съюзници
съ специален договор отминалия
месец, ототъгнаха Добруджа на Въл-
гария. Остана Ромъния, която въпри-
къ букурещкия договоръ, ще се яви
съ претенции надъ откъснатата и
правъ войната областъ. Възможно е
нейните претенции да обхвватъ по-
държани и отъ Германия, която на
последътъ се по-силно манифестира
своето недоволство отъ къмъ насъ. Най-
послъ Ромъния може да бъде под-
крепена и отъ изком-страни изъ съ-
глашенския лагеръ. Значи, неприятел
на-ий ще имаме въ мирната кон-
ференция.

Именно за това, сега по-вече от
възхога се налага на България и ча
отко на дсбруджавци да поведат
енергична борба за заомиване лагер
на нашите приятели и об зорждава

во да се убедить въ справедливостта на нашата кауза, ний трябва да ги снабдимъ съ всички документи, факти и сведения, които тѣ ще могатъ да изложатъ въ нашата защита. Ний трябва да оформимъ и огрупираме всички съкрушителни опровержения на неприятелските доводи, за да прасетемъ пътя на тяхните домогвания.

«Ето въ общи черти работата, сериозната работа, която предстои на всички добруджанци, на всички българини, правъ тази последна фаза въ развитието на добруджанския въпрос».

Едва ли друг път, въпроса за политическата принадлежност на Добруджа ще занимава една талас авторитетна конференция. Не оумъсмъ ли да използваме този благоприятен за нас случай, Добруджа винаги е загубена. Прочее, всички добруджанци здраво оплотени, манифестирайте повече отъ възкога и въскжде вашата воля, подкрепят всички безхористин дъйци за вашата кауза, помогнете на България да извоюва вашите овещени права. Сега или никога.

Положението по бойните фронтове

Споредъ послѣднія — 17.X. — бюлетени
за военнѣтъ дѣйствія на западния фронтъ
германцитѣ продължаватъ отстъпването си
отъ стѣненъ по стѣнка.

Също и австрийците, следъ ототъжива-
нето на Нишъ, продължаватъ ототъплемет
омъ въ Сърбия и Албания.

По турския фронтъ, също особено.

ПОЛША

Единъ позивъ на регентския съветъ

Съобщаватъ отъ Варшава: Положиятъ Регентски Съветъ отправи единъ позивъ до полския народъ. Въ който се подчертаватъ, че въ този моментъ мотивираниятъ полски народъ трябва да е решенъ да бжде единъ душенъ. Подчертаватъ се и уисоените точки на полския въпросъ. Въ позива с казва:

По отношение на Полша уйсковит
принципи са въ полза на една, независима
държава, която да събвеща всички
обязателности от изходъ на море, при полата
ческа и стопанска независимост и терито
риална цялост. Вончко това ще бъде
принтирано съ интернационални дговори. За
да се осъществят тази програма, положит
народъ трябва да се едигна, като единъ ч
въкъ, и да напръгне всички сили, да бид
волята му разбрана и примената отъ цѣл
совѣтъ.

За тази цел ние постановяваме:

1. Да се ликвидира Държавният Съвет.
2. Да се овладее незабавно едно правителство от представителите на най-широките народни маси и от всички политически аспекти.

3. Непосредствено слѣдъ това да се организира обща областна сбирка, на която да се избере областното сѣбрание, а на сѣбраніето да се даде право да избира и да назначава членове на сѣбраніето, които да работятъ въ името на сѣбраніето, а не въ името на общината, която е избрала членове на сѣбраніето.

Полиця, нашата съдба днес вече е значителна степен външа ржца. Нека всички единодушно да живеем: Да живеят обединени и неразделни Полша!

Подписали: Архиепископъ Изяславскій, фон
Петровскі, князь Любомирскі, Министръ
председатель Кусаржевскі.

Абонамента на в. Добруджа
28 година 18 лева

С.

Началото на края.

Четири години на тежки изпитания, години на безсмислено разорение и безумно човешко натръбване праживят святът. Човешеството бѣ потънало въ грѣхове, то бѣ овладяно отъ една грубъ егония, който го тласна въ незапомнена по своитѣ раздѣли и нещастия война. Дълги години то гнуша сложни въпроси като сухи клонки, които чакаха само една искра, за да възбужне годинна пожаръ. Подпалвачитѣ, които не допушаха, че пожара може да се разшири толкова много, ужасиха се отъ уплаха когато пламъцитѣ обгрянаха цѣль святъ. За да спасятъ себе си тѣ трѣбваше да подтиснатъ мало и голѣмо въ водовъртежа на войната, вждѣто всички обезумѣха и забравиха да държатъ отговорнитѣ.

Цѣли четири нещастни години трѣбваше да изминатъ. Културна, цивилизована Европа трѣбваше да се обърне на грѣбъ и развалини, за да се изпари безумния бѣсъ и да загвори най-послѣ разумъ. Вжзвѣ до двѣ години, отъ какъ за прѣхвѣхъ се заговори за миръ. Тоя позивъ обаче, като че ли хвърли масло въ огъня, нѣшто да допринесе нѣщо за охитвориването на народитѣ. И войната се поде съ още по-големо ожесточение, земата и моретата се разтвориха, за да погълнатъ нови невинни жертви и неограничени богатства.

Верѣхъ тоя вихрь обаче, позивътъ за миръ не заглухна. Народитѣ се изтомиха, жертвитѣ почнаха да надминаватъ силитѣ му. Все по-настоятелно, все по-упорито кирѣтъ, спасителния миръ се коваше. Не толкова отъ човешки подбуждения, колкото отъ насилната нужда да се спре процесъ на унищожението почнаха да изникватъ въ разни форми изявления и прѣдложения за миръ, които се по-настоятелно се налагаха и занимаваха широкитѣ народни маси. И съ право тѣхъ оприличава на възраженията офанзивни като ги кръстива съ името мирни офанзивни.

Рѣшително и безспорно съ реални резултати, е прѣдложенето на България. То даде бързи резултати не само за България, но и за останалитѣ воюващи страни. Нито прѣгазването на Белгия, Сърбия и Черна-Гора, нито капитулирането на Румѣния, нито сиромошването на Русия не можаха да удажатъ рѣшително влияние за хода на войната. Капитулирането на България, обаче, безспорно ускори мирѣтъ. Затова въпреки самооджертването си България има моралното задоволство, че се открие нейното военно значение и стойностъ отъ една страна, и че ускори развѣската, като носи на човѣшкостото най-големата утѣха въ това време благодатна миръ. И той иде вече бързо и сигурно.

Трѣтъ близи съюзници на България знавиха вече ясно, че сѣ готови на всички отстъпки, които съгласението искаше. А тѣхъ отстъпки сѣ толкова голѣми, че още възбуждаше недоверие въ съгласенитѣ кръгове. Гаранцитѣ, обаче, които тройния съюз е готовъ да даде, ще отстранятъ всѣко недоверие и прѣговоритѣ ще се почнатъ. Възможно е послѣднитѣ обяснения на германския канцлеръ да не разсѣятъ на цѣлно недоверието да прѣдизвикатъ нови въпроси отъ страна на президента на Съединенитѣ щати, но няма съмнение, съюза трѣгналъ по пътя на отстъпнитѣ, ще бѣде принуденъ да не се отклони отъ него и въ резултатъ всѣчко ще се уреди и мирѣтъ ще дойде.

Началото на тая послѣдна мирна офанзива, не е обречено на заглушване. Сложено върху нещастията на много пострадалия, може би поради неговата безукорна честностъ, български народъ, това начало създаде благоприятни условия за прилагане ония човешки и справедливи принципи, които ще въздържатъ общия миръ върѣхъ народитѣ. Сяда е било да се пожертва единъ народъ, за да се спасятъ другитѣ отъ окончателно разорение. И въ това нека България намери своята утѣха.

ИЗЪ РУСИЯ.

Русия анулира Врестъ-Литовския миръ

Руското правителство е подало една нота до Турция, съ която анулира Врестъ-Литовския миръ, сключенъ между Русия и Турция. Мотивирката е следната: сключено мирния договоръ отъ 3 мартъ т. г. сключенъ въ Врестъ-Литовскъ, между Русия и Турция съ създадохъ нови политически териториални отношения. Членъ 4 на договора даващо право на населението въ областатъ Карсъ, Ардаханъ и Батумъ, които бѣха до тогава отъставна частъ на руската империя, да създадатъ едно ново урѣждане въ тия области въ отгласие отъ съседнитѣ области, особено отъ Турция. Сяда бѣта на тия области трѣбваше да бѣде опредѣлена съгласно волята на населението имъ. Между това тия области бѣха заети следъ мира отъ турски войски и тамъ се създаде положението на военна окупация, придружена отъ разбойничества и недоволства ограбвания; започна се насилственото рекрутиране на населението, надъ 19-годишна възраст.

Съгласно мирния договоръ военнитѣ дѣйствия между Русия и Турция трѣбваше да се прѣустановятъ. Въшото това неприемливостъ дѣйстви бѣха подновени отъ турската страна. Турската армия прѣдприе прѣз юли т. г. една експедиция сръщу Баку, която окупира, вждѣ като прѣодоли, съ надмощието отъ хора, героичката защита на съветскитѣ войски. Турското правителство нарушаваше цѣли шестъ мѣсеца Врестъ-Литовския миръ; върхитѣ протеститѣ на съветското правителство, съ което показа, че той не е повеле въ сила.

Правителството на руската федеративна република е принудено да установи, че сключенъ между Турция и Русия миренъ договоръ въ Врестъ-Литовскъ е анулиранъ.

подп. Чичеринъ.

ИЗЪ ЧУЖБИНА

(В. Т. Агенция радиотелеграфа)

16 октомври 1918 г.

Германската промяна на фронта между рекитъ Оавъ и Ена, бѣде извършена планомерно. Германскитѣ арматари, поддрѣпани отъ по-единични отстъпки напредъ батареи, задържаха полѣга настѣпващитѣ французи на доста отдалечено разстояние. Французитѣ се ограничаватъ главно съ заемане на селата. Английски кореспондентъ Филипсъ прави изхожене по германската съпротива както следва: Отъ 11/X въ Вашингтонскитѣ вѣстници се чеше: Английскитѣ бойни сили настѣпватъ винаги отъ голѣми сили, обаче сръщатъ винаги и на всеждѣ добръ организирана съпротива. Обявено германскитѣ отбраняватъ височинитѣ и по тѣхнитѣ съпротивни оклонове на всеждѣ асирѣчатъ съ омаенъ артилерийски огъвъ, който обгрѣща зоната въ която остава напредването.

Чуждестранната прѣса продължава да коментира по германската нота. Швейцарскитѣ вѣстници заявява, че въ Вашингтонъ трѣбвало сега всичко да се познае, тѣй като тамъ трѣбвало да се покаже дали условнитѣ принципи на Уилсона сѣ аномомъ за общъ и вѣчно справедливъ миръ или пъкъ сѣ само думи, които служатъ да реализиратъ прѣднамѣренитѣ анексии.

„Райтеръ“ издава нота, въ която се казва, че за моментъ закъснението, чрезъ отговорна министъръ било не вѣроятно.

В. „Таммъ“ съобщава, че въ конференцията на анлийския Домини Балеуръ омпавлено щѣ да направи съобщение по възможностъ да се започнатъ прѣговори по цѣлното и честно завършване на войната.

В. „Манчестеръ Гвардианъ“ пише, че 3/4 отъ болшевикитѣ сѣ били за приемане на прѣговоритѣ върху 14-тѣхъ Уилсонови точки.

Новъ кабинетъ въ Турция.

Цариградъ, 14. X. Новия кабинетъ е съставенъ така: Великъ везиръ и министъръ на войната — Иметъ паша; Шемхъ-Кул-Ислямъ — Омеръ Хулуши есенда; министъръ на вътрѣшнитѣ работи — Фехти бей, бившъ турскъ пълномощенъ министъръ въ София; прѣдседателъ на държавния съветъ — Решидъ Акжез паша; министъръ на финанситѣ — Джамиль бей. Новиятѣ кабинетъ е пакъ младотурски.

Науенъ. Райтеръ обнародва едно съобщение, въ което се казва, че за сега не е вѣроятно нѣщо отъ отговорнитѣ министри да направи изявления. Таймъ, обаче, съобщава, че въ конференцията на прѣдстави-

можността да се започнатъ прѣговори за туряне край на войната.

Науенъ. Парижкия печатъ настоява, щото по голѣмата частъ отъ условията на мира да бѣдатъ изпълнени още прѣди конференцията за примиренето и кани полковъ дѣлѣтъ въ отгласението да противодѣйствуватъ на засилващето се желание за миръ, както на фронта, така и въ вжтрѣшността. Неговорна възможна елементи се мжчатъ да разпалятъ отново страститѣ, като използватъ германското отстъпление.

Науенъ. Консервативната фракция въ Пруската камара на депутатитѣ гласува единодушно една декларация, съ която възприема програмата на новото правителство, за да омигури единодушието въ страната.

Берлинъ 17. X. Между другитѣ нововѣдания въ германската конституция е бжло прието и следното: Договоритѣ за миръ, както и ония договори съ чуждитѣ държави, които се относатъ до прѣдмети на имперското законодателство ще изискуватъ отгласенето на съята на германския съюзъ, на рейхстага и съдѣйствието на народното прѣдставителство; тѣзи сѣ компетентнитѣ фактори, които могатъ да разрешаватъ въпроса за обявяване на война и сключване на миръ.

Агенция Хавасъ съобщава, че споредъ една нота на французитѣ правителство до анлийскитѣ, французитѣ прѣкавали дипломатическитѣ си отношения съ Финландия.

Ротердамъ 17. X. „Политикентъ“ пише по възможността за миръ, че ако той стане, най-големата отговорностъ ще носи Уилсонъ, каквато въобще може да носи прѣдъ свѣтовната история единъ държавенъ мъжъ.

Женева Въ Американския сенатъ сепатора Уинъ е направилъ прѣдложение като е вжзелъ подъ съображение близкостоящия миръ да се избере една особна комисиона, която да се грижи за новия редъ за демобилизацията.

Споредъ вжсокитѣ вѣстници, унгарскитѣ министри прѣдседателъ г. Векерле заявява, следъ завчерашната сѣ ауденция, че е податъ из императора оставката си. Говори се за единъ общонарденъ кабинетъ.

Вжена. Вѣстникитѣ прѣдаватъ изявлението на члена на горната Камара, г. Ламацъ, който казва, че досега не е билъ натоваренъ съ никаква мисия, нито има намерение да поема такова.

Вжена. Украинскитѣ депутати се събраха вжера и прогласиха правото за самоуправление на украинския народъ, който ще заема своето мѣсто въ освободения съюзъ на европейскитѣ културни народи. Събрането рѣши да свика на 18 октомври въ Львовъ пълномощници отъ всички украински области въ монархията и да създаде единъ украински народенъ съветъ, който ще има за задача да осъществи правото за самоуправление.

Хроника

Народното Сѣбрание 15. X. Днесъ следъ обѣдъ Народното Сѣбрание поднови заседанието си.

Либералитѣ и правителството. Вжера послѣ обѣдъ министра на вътрѣшнитѣ работи г. Мих. Такевъ е посѣтилъ въ дома на прѣдседателя на Народното Сѣбрание г. дръ Вачевъ съ когото е размѣнялъ мисли върху прѣдложението дѣйствието на Народното Сѣбрание. Г-нъ Вачевъ се възбуждалъ отъ случая да увѣри г. Такевъ, че народнитѣ прѣдставители отъ либералнитѣ фракции — радославитѣ и тончевитѣ сѣ рѣшили да дадатъ най-плѣна и безрезервна поддрѣпа на правителството. Той замолилъ тѣхъ декларация да бѣде прѣдадена отъ г. Такевъ на г. Малиновъ.

Заминаването на Оберндоръ. Германскитѣ пълномощенъ министъръ графъ Оберндоръ, заедно съ персонала на легацията сѣ заманила на Берлинъ. На гарата графѣтъ бѣ изпратенъ отъ пълномощния министъръ О. Радевъ и главния секретаръ при вжшното министерство.

Българскитѣ поданици въ Австро-Унгария и Германия сѣ поманени да сѣ заминатъ за България. Първитѣ групи сѣ пристигнали въ Вждинъ и Помъ.

Изъ германската легация. Следъ заминаването на графъ Оберндоръ, управлението на германската легация въ отолната, е възложено на баронъ фонъ Ритховенъ, ле-

Законопроектъ за наемитѣ. Въ Министерството на правосѣдието се пригответва законопроектъ за наемитѣ. Законопроектътъ щѣ да бѣде разгледаванъ още въ вжтрѣшната сесия.

Монополъ на медикаменти. За да могатъ да се даватъ на населението въ парството джброкъ качества медикаменти, вжсокитѣ на медикаменти ще бѣде монополизиранъ съ държавата.

Отъ Македония — съобщава „Прѣпоречъ“ — за сега сѣ получили свѣденія само за пограничитѣ на България мѣста и градове. Довчерашния неприятелъ се относилъ много дѣбръ съ мѣстното население. Почесто вжменданитѣ били анлийски, французки или италиански. Общинскитѣ власти сѣ пажъ изъ сръдата на мѣстнитѣ жители. Дръ отъ жаратъ, които не сѣ забѣгнали, били оставени на дѣжностъ като такова.

За западната армия. Правителството е направилъ настоятелни постѣпки прѣдъ вждѣжнитѣ власти на държавитѣ отъ Съгласенето за освобождаването на задържанитѣ по протокола за примиренето наши дѣвизни въ Албания и Охридъ. Правителството се надѣва, че съгласенитѣ държави не ще иматъ причини да откажатъ това ходатайство за едни отъ най-слабитѣ ни дѣвизни.

Учителѣ за Сѣверна Добруджа. Въ народнитѣ първоначални училища и въ гимназиитѣ въ Сѣверна Добруджа има 150 вакантни мѣста за учители и учители. Жѣлающитѣ да ги заематъ, да подадатъ заявления, придружени съ нуждитѣ документи, до Министерството на просвѣтата въ София. Учителитѣ и учителитѣ въ Сѣверна Добруджа получаватъ заплати, десни пари и добавъчни възнаграждения както въ България. Освѣтъ тѣхъ, учимитѣ настоятелства имъ даватъ допълнително възнаграждение отъ 70—100 лв. мѣсечно, безплатна квартира, освѣтление и отопление.

Въ първоначалнитѣ училища, ще се назначатъ учители и учители, свършили най-малко трети класъ (III гимназиаленъ класъ).

послѣденъ часъ.

КАБИНЕТА РЕКОНСТРУИРАВЪ

(Специална телеграма).

София, 17. X. Кабинетѣтъ е реконструиранъ както следва: министъръ-прѣдседателъ и министъръ на правосѣдието — А. Малиновъ; министъръ на вжшнитѣ работи и изповѣданията — Т. Теодоровъ; министъръ на вътрѣшнитѣ работи и народното здраве — М. Такевъ; министъръ на просвѣтата — Ст. Костурковъ; министъръ на финанситѣ и управляющъ министерството на земедѣлството и държавнитѣ имоти — А. Липчевъ; министъръ за войната — генералъ С. Сановъ; министъръ на търговията, промишлеността и труда — Я. Сакъзовъ; министъръ на общ. оградъ, пѣтиката и благоустройството — П. Бакаловъ и министъръ на жѣлѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ — Н. Мушановъ.

Бабаджко Окол. Фин. Управление.

Обявление

№ 18.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 21 октомври т. г. отъ 10 до 12 часа прѣдъ пладнѣ, прѣдъ ениансовото управление въ гр. Бабадагъ, ще се произведе публиченъ трѣгъ отъ явно наддаване за продажбата на 6 коня, повѣрнати отъ войсковитѣ части, така сѣщо войми присѣготвенъ денъ следъ тая дата на прѣдѣленото мѣсто и часове, че се произведе трѣго за продажбата на тѣхна дѣбитѣ, а сѣщо и безотусловнитѣ.

Интересующитѣ се да се явятъ на трѣга и наддаватъ.

Ако при трѣга се добие удовлетворителна за държавното съкровище пѣна, която и др. дѣбитѣ ще се възлагатъ на купувача сръщу наддавателна пѣна плюсъ 2% градоко право и разискиитѣ по трѣга.

гр. Бабадагъ, 17 октомври 1918 г.

Окол. Фин. Началникъ: Юр. Шимитовъ

За гр. Добричъ!

Въ вѣстникарската агенция „Курьеръ“ на Ненко Н. Вакърджиевъ ул. Мария Луиза, № 9 въ гр. Добричъ се приематъ абонати и обявления на вѣстни български вѣстници и списания.